

عنوان مقاله:

تعمیم یا توسعه منطق سیاه و سفید

محل انتشار:

همایش بررسی متون و منابع حوزه های فلسفه، کلام، ادیان و عرفان (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مرتضی حاج حسینی - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

منطق کلاسیک بر پایه اصل طرد شق ثالث استوار است بر مبنای این اصل ارزش معرفت به یکی از دو حد کاذب یا صادق محدود می شود و هر گزاره صرفاً یکی از دو مقدار صفر یا یک را به خود اختصاص می دهد بر این اساس دانشمندان از همان ابتدا بنا را بر منطق دو ارزشی گذاشتند و از نردبان آن برای شناخت علم بالا رفتند بدون شک این نردبان برای شناخت برخی مفاهیم ریاضی مبتنی بر معیارهای دو ارزشی نظیر $2=2$ یا $4=2+2$ که از ارزش صدق قطعی برخوردارند و نیز بیان برخی مفاهیم منطقی نظیر گزاره متناقض $P \sim P$ یا قضایای منطقی که به ترتیب ارزشهای صفر و یک را به خود اختصاص می دهند مفید و کارآمد است اما در سایر حوزه ها نیز این زبان می تواند برای منطق ارزش معارف بشری استفاده شود. اگر به شان فاعل شناسایی در مسئله شناخت توجه کنیم آیا می توانیم از ارزشهای میانی دو ارزش صفر و یک که تابع میزان علم یا جهل فاعل شناسایی است غفلت کنیم؟

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/101872>

